

25

Betænkning

over

forslag til rigsdagsbeslutning om Danmarks tilslutning til oprettelsen under Den nordatlantiske Traktats organisation af en fælles forsvarsstyrke i Europa med en fælles øverstkommanderende m. v.

(Afgivet af folketingets udvalg den 2. februar 1951).

Udvalget har afholdt 3 møder og har herunder haft samråd med forsvarsministeren og udenrigsministeren.

Udvalget har endvidere modtaget deputationer fra Grøndalsvængets Fredskomit  og Gladsakse Komité for Fredens Tilhængere.

Udvalgets *flertal* (socialdemokratiet, venstre og det konservative folkeparti) indstiller forslaget til rigsdagsbeslutning til *vedtagelse*.

Under samrådet med ministrene er der stillet en række spørgsmål, der giver udvalgets flertal anledning til følgende bemærkninger på grundlag af de besvarelser og oplysninger, som ministrene har givet:

Den øverstkommanderendes beføjelser *under fredstidsforhold* går ud på, at han kan gøre henstillinger til de nationale regeringer bl. a. vedrørende organisationen, udrustningen og træningen af — herunder eventuelt tjenestetiden for — de styrker, der stilles til rådighed for den fælles forsvarsstyrke. Udvalgets flertal finder det ganske naturligt, at der tillægges den øverstkommanderende disse beføjelser. Da det ikke blot er af afgørende betydning for forsvarsstyrken som sådan, men også for Danmark, at de tropper, landet stiller til rådighed for forsvars-

styrken, står mål med de krav, andre landes tropper opfylder, b r sådanne henstillinger selvsagt gøres til genstand for nøje og velvillig overvejelse. Udvalgets flertal har herved bemærket sig, at afgørelsen af, hvorvidt de pågældende henstillinger skal følges, i henhold til de forslaget ledsagende bemærkninger skal træffes i overensstemmelse med hvert enkelt lands forfatning.

I krigstid skal „den øverstbefalende have en øverstkommanderendes fulde beføjelser, dog begrænset til operationer og uddannelse“. Herom føres der for tiden forhandlinger mellem Atlantpagtlandene, og det har derfor ikke været muligt for regeringen at give udvalget endelige oplysninger om defineringen af disse beføjelser. Men allerede nu kan siges, at beføjelserne omfatter de styrker, der er tildelt den øverstkommanderende i fred eller efter aftale bliver udset til at stå under ham i krig. Omend det er tanken, at den væsentligste del af vedkommende lands europæiske styrker skulle stå til f llesh rens rådighed i krig, indskrænkes den Danmark som suveræn stat tilkommende ret til at råde over krig og fred ikke ved etableringen af f llesstyrken eller ved udnævnelser af den øverstkommanderende,